

Men vi vil i Venstre gerne diskutere, om regeringen har fundet den rette fordeling, når en så stor del af MIKA-pengene skal gå til Danida – indirekte i kraft af, at overførslen af præasyludgifterne fra bistandsrammen går over i katastroferammen. Når dertil kommer stigningen som følge af, at vi er låst fast til en bestemt procentdel af et forhåbentlig øget bruttonationalprodukt, vil Danida få mange gange flere ekstra penge pr. år end den samlede miljøbistand, som vi nu i dag diskuterer.

Det er netop kommet frem, at Danida mangler at bruge 400 mio. kr. af sidste års bevilling. Det skal jeg ikke bebrejde dem, for hvis man følger problemerne kritisk op, må man af og til komme i den situation, at man må kassere nogle projekter. Den tidligere regering har faktisk været i samme situation, men dengang var oppositionen ikke helt så storsindet.

For at vurdere Danidas miljøbistand ville det have været en hjælp, hvis vi havde fået den evaluering, der var bebudet offentliggjort i denne måned; den vil vi så få lejlighed til at kommentere senere. Men vi må altså konstatere, at samtidig med at andre lande skærer deres støtte ned, så stiger Danidas midler drastisk i de kommende år. Det er ikke en Danida-debat i dag, men alligevel spørger jeg: Er det rimeligt?

Jeg vil samtidig godt spørge, hvordan man kan føre en såkaldt aktiv multilateralisme – det vil sige, at man vil true ineffektive FN-organisationer med reducerede bevillinger – når de samme organisationer kan læse ud af budgetterne, at vi hverken vil reducere eller fastfryse den multilaterale hjælp, men tværtimod lade den stige.

I Venstre vil vi ikke undlade at anmelde både vores skepsis, og at vi her ser nogle muligheder for besparelser i de kommende finanslovforhandlinger. Her og nu burde man måske bruge en del af de opsparede 400 mio. kr. til genopbygningsarbejdet i det krigshærgede Eksjugo-slavien. Hvem siger, at alle Danidas midler partout skal bruges i den tredje verden, når vi lige i nærheden af os selv har nogle, der er under fattigdomsgrænsen?

I regeringens betænkning fra 1993, Danmarks internationale indsats, siges det, at miljøindsatsen må tage udgangspunkt i de områder, hvor Danmark som helhed kan bidrage med ny teknologi og knowhow. Ved overførsel af dansk miljøteknologi til den tredje verden kan der skabes en ikke ubetydelig dobbeltgevinst, dels gennem miljøforbedringer i modtagerlandene, dels

ved, at denne forbedring kan medvirke til at fremme dansk beskæftigelse og eksport.

Det, der står i denne betænkning, er klar tale, og det er vi i Venstre enig i. Vi synes, at DANCED bedst lever op til den målsætning, men det skyldes måske, at Danida er alt for bundet af, at alle projekter skal tage alle hensyn. Jeg hørte også ministerens tale som en form for forsøg på, om man dog ikke kunne gøre noget for, at den afbinding kom.

Vi må bekæmpe, at DANCED i hvert fald bindes op på den samme måde. Hele MIKA-rammen burde jo bruges mere utraditionelt, ellers kunne man bare have sat den nuværende bistand op. Skal MIKA-midlerne og Danida-midlerne tilnærmes hinanden, ser vi altså i Venstre hellere, at det sker ved, at man afbinder Danida.

Selvfølgelig skal der tages hensyn til demokrati, menneskerettigheder, fattigdomsorienterede kvinder og miljø. Det er vigtigt; det er vi enige om. Men det må ikke ende med, at hvert eneste projekt skal skrive sig ud af det. Det ville være langt bedre, hvis vi havde en årlig evaluering, der vurderede, om de mange programmer samlet lever op til målsætningen.

I dagsordenen, som vi er med i, siger vi, at vi skal udnytte den danske ressourcebase. Det betragter vi som et nudansk udtryk for, at vi skal tage udgangspunkt i, hvad vi er gode til. Derfor skal vi også bruge danske rådgivere. Venstre opfordrer bistandsministeren til hurtigst muligt at finde en løsning på konflikten med de danske rådgivervirksomheder.

Miljøbistanden har brug for succes historier: pilotprojekter med demonstrationseffekt, der kan brede sig, og ikke rent og skært projektskriveri. Bæredygtigheden bør give sig udslag i, at projekterne medfinansieres og kan overtages lokalt den dag, den danske assistance slutter.

Derudover vil jeg tilføje befolkningsvækst, som jeg også nævnte i indledningen. Det bør også være et kriterium. De miljø fortalere, der, når vi skal i gang med næste dagsordenspunkt om bæredygtigt landbrug, tror, at vi kan løse vores miljøproblemer ved ekstensivering af landbruget, bliver jo altså nødt til at tage højde for, at befolkningsvæksten kræver flere og flere fødevarer, og at det er jagten på disse, der i mange områder af verden har ført til udpining af jorden.

En anden overset faktor er, at jorden og skoven mange steder er alles og ingens. Hvis de var ejet af de lokale bønder, ville der være en helt